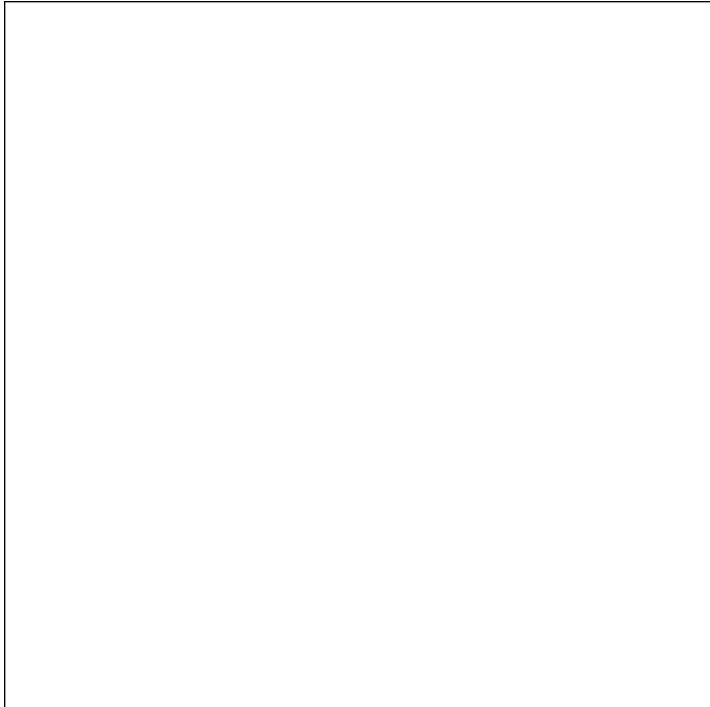

(uten bilde)

- III nivå 2
- spansk / nyorsk
- Karina Vásquez
- Carol Liddiment
- Basilio Gimó, David Ker

?Por que los hipopótamos no tienen pelo?
Kvifor flodhestar ikke har hår

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Nоргее.

Overrett av: Karina Vásquez (es), Espen Strangere-
johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Illustrert av: Carol Liddiment

Skrevet av: Basilio Gimó, David Ker

?Por que los hipopótamos no tienen pelo?
/ Kvifor flodhestar ikke har hår

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

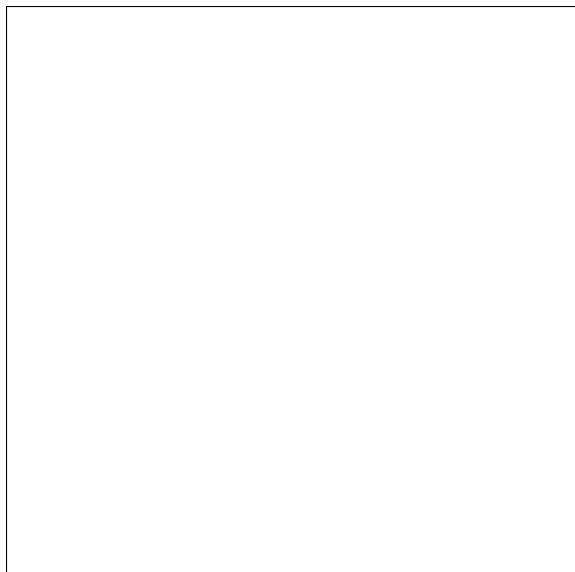
Un día, el Conejo estaba caminando por la
ribera.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

El Hipopótamo estaba allí también, pasando y
comiendo un poco de césped verde y rico.
...

Floresta var der og. Ho gjekk ein tur og åt litt
fint grønt gras.

El Hipopótamo no vio que el Conejo estaba allí y le pisó su patita sin querer. El Conejo empezó a gritarle, “¡Oye Hipopótamo! ¿Acaso no puedes ver que estás pisando mi patita?”

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: “Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakkar på foten min?”

El Conejo estaba muy feliz de que el pelo del Hipopótamo se había quemado. Y hasta el día de hoy, por miedo al fuego, el Hipopótamo nunca se aleja del agua.

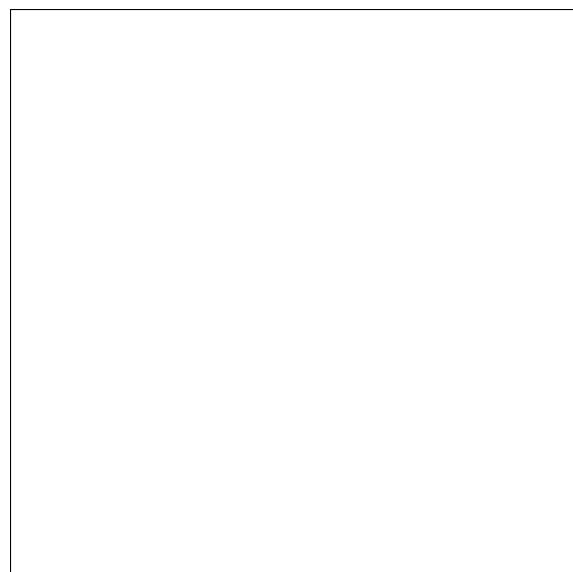
...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Foldhest byrja á gráta og sprang mot vatnet.
Alt hæret heðnar brann opp í elden. Foldhest
gret: „Hæret mit har brunne opp í elden! Du
brann alt hæret mit! Hæret mit er bort! Det
være, várke hæret mitt!“

...

El Hipopótamo comenzó a llorar y corrió
directo al agua. Todo su pelo se quemó. El
Hipopótamo siguió llorando, „¡Mi pelo se
quemó en el fuego! ¡Mi pelo no está! ¡Mi
hermoso pelo!“

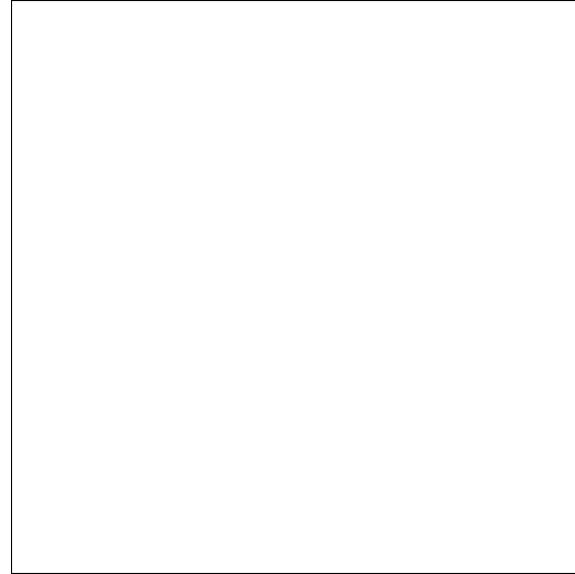
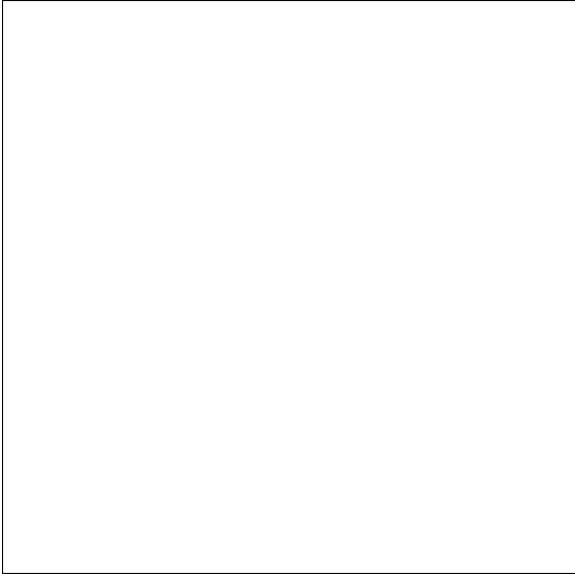

Foldhest bad om unskyldning til Kaniin: „Eg er
lei meg, venen min, eg ság deg ikkje. Ver sá
snill á tilgje meg!“ Men Kaniin ville ikkje høyrar,
og han ropte til Flodhest: „Du gjorde det med
vilje! Ein dag kjem du til á fá sjá! Dette kjem til
á straffa seg!“

...

El Hipopótamo le pidió disculpas al Conejo: „Lo
siento mucho. No te vi. ¡Por favor,
perdóname!“ Pero el Conejo no le creyó y le
dijo, „¡Lo hiciste a propósito! ¡Ya verás que
algún día pagarás por esto!“

El Conejo fue a buscar al Fuego y le dijo, “Anda y quema al Hipopótamo cuando salga del agua y vaya a comer césped. ¡Me pisó!” El Fuego le respondió, “No hay problema, amigo Conejo. Haré exactamente lo que me pides.”

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!” Eld svara: “Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om.”

Más tarde, El Hipopótamo estaba comiendo césped lejos del río cuando, “¡Zuum!” El Fuego estalló en llamas y las llamas le quemaron el pelo al Hipopótamo.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutselig sa “svisj!” Eld vart til flammar. Flammene byrja å brenna håret til Flodhest.